

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΔΙΩΓΜΟ

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, τὸ μεγαλύτερο πιστωτικὸ Ἰδρυμα τῆς Χώρας μας, προκήρυξε διαγωνισμό γιὰ πρόσληψη Ὑπαλλήλων. Ἡ προκήρυξη, σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα ποὺ τελευταῖα ἐφαρμόζεται κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν Τραπεζῶν καὶ μερικῶν Ὁργανισμῶν, εἶναι χωριστὴ γιὰ ἄνδρες ὑπαλλήλους καὶ χωριστὴ γιὰ γυναῖκες, σὲ τρόπο ποὺ νὰ ἀποκλείωνται οἱ γυναῖκες ἀπὸ ὅλες τὶς θέσεις, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ θέση τῆς δακτυλογράφου.

Ἡ τελευταία προκήρυξη τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνει τρεῖς κατηγορίες ὑποψηφίων Ὑπαλλήλων :

Εἰς τὴν α' κατηγορίαν, *ὑποψήφιος γυναῖκες διαγωνιζόμενες* : «*40 θήλεις Ὑπάλληλοι, ἐπὶ βαθμῷ δοκίμου δακτυλογράφου*», ἀπαιτοῦνται ὡς προσόντα ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς, ἐξεταστέα μαθήματα εἶναι ἑκθεσις ἰδεῶν, ξένη γλῶσσα (Γαλλικὰ, Ἀγγλικά, Γερμανικά), δακτυλογραφία ἑλληνικὴ καὶ λατινικὴ. Μηνιαῖος βασικὸς μισθὸς Δρχ. 2.240.

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν, *ὑποψήφιοι ἄνδρες διαγωνιζόμενοι* : «*40 ἄρρενες ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῷ βοηθοῦ διαχειριστοῦ*», ἀπαιτοῦνται τὰ αὐτὰ προσόντα μὲ τὰ προηγούμενα, καὶ ἐξετάζονται τὰ αὐτὰ μαθήματα (ἀντὶ δακτυλογραφίας, Πρακτικὴ Ἀριθμητικὴ, Στοιχεῖα Λογιστικῆς). Μηνιαῖος βασικὸς μισθὸς Δρχ. 2.240.

Οἱ μὲν προσληφθησόμενες γυναῖκες θὰ ἐκτελοῦν «*ἀποκλειστικῶς καθήκοντα δακτυλογράφου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρὰ τῇ Τραπεζῇ ὑπηρεσίας τῶν*» οἱ δὲ προσληφθησόμενοι ἄνδρες θὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὰς «*ταμειακὰς ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς*».

Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ γ' κατηγορία τοῦ προκηρυσσομένου διαγωνισμοῦ διὰ τὴν πρόσληψιν «*30 ἀρρέων ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ βοηθοῦ*», μὲ ἀπαιτούμενα προσόντα πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Βεβαίως κατὰ τὸν τελευταῖο καιρὸ ἔχομε δυστυχῶς συνηθίσει στὴν προκήρυξη διαγωνισμῶν, δπου συστηματικὰ ἀποκλείονται οἱ γυναῖκες, ἢ

προκηρύσσονται μόνον για γυναίκες δακτυλογράφους. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ διατύπωση τοῦ τελευταίου διαγωνισμοῦ τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος, εἶναι πραγματικά **ἐξοργιστική!** Δηλοῦται κατὰ τρόπο σαφῆ καὶ κατηγορηματικὸ ὅτι ἡ κοπέλλα ποὺ θὰ λάβῃ μέρος σ' αὐτὸ τὸ διαγωνισμὸ καὶ ἐνδεχομένως θὰ ἐπιτύχει καὶ θὰ προσληφθῇ στὴν Τράπεζα, θὰ εἶναι **δακτυλογράφος ὅσα χρόνια παραμένει στὴν Τράπεζα!** Φαντασθῆτε μία νέα κοπέλλα ποὺ θὰ εἰσέλθῃ στὴν Τράπεζα σὲ ἡλικία 18 ἢ 20 ἐτῶν καὶ θὰ ξέρει ὅτι ἕως τὰ 45 ἢ 50 χρόνια της, ποὺ θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Τράπεζα, ἢ καὶ μεγαλειότερη, θὰ πρέπει νὰ ἀντιγράφει ἀποκλειστικὰ κείμενα καὶ καταστάσεις στὴ γραφομηχανή, χωρὶς καμιὰ ἀπολύτως ἐλπίδα νὰ ἀσχοληθῇ μὲ μία ἄλλη ἀπὸ τὶς πολλαπλὲς ἐργασίες τῆς Τράπεζης καὶ χωρὶς ἐλπίδα νὰ ἐξελιχθῇ.

Καὶ βέβαια ἔχει δικαίωμα κάθε γυναίκα ὑπάλληλος νὰ μὴ δεχθῇ ἕναν τέτοιο ἐξεντελιστικὸ ὄρο, ὅταν μάλιστα τῆς ζητοῦν τὰ αὐτὰ προσόντα μὲ τὸν ἄνδρα ὑποψήφιο ὑπάλληλο, ὁ ὁποῖος δὲν πρόκειται νὰ παραμένει στὸν αὐτὸ βαθμὸ σὲ ὅλη τὴ ζωὴ. Ἀλλὰ, ὅπως εἶναι σὲ ὅλους μας γνωστὸ, οἱ ὑπαλληλικὲς θέσεις στὴν Ἑλλάδα εἶναι δυσανάλογες πρὸς τὸν ἀπειρο ἀριθμὸ τῶν ὑποψηφίων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ ἀναγκαστικὰ ἡ ὑποψηφία ὑπάλληλος γυναίκα, ἀπόφοιτος Γυμνασίου, θὰ ἀναγκασθῇ, ἀντὶ νὰ μένῃ ἀνεργος, νὰ δεχθῇ αὐτὴ τὴν ταπείνωση ποὺ τῆς ἐπιβάλλει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Ὁργανισμὸς ἡμικρατικός—καὶ θὰ ἐπιζητήσῃ νὰ διορισθῇ.

Καὶ αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὶς κοπέλλες ποὺ ζητοῦν νὰ ἐργασθοῦν ὡς Ὑπάλληλοι καὶ ἔχουν μόνον ἀπολυτήριον Μέσης Σχολῆς. Ἀλλὰ οἱ κοπέλλες ποὺ ἔχουν τελειώσει Ἀνώτερες Σχολές (Πανεπιστήμιο,

Πολυτεχνεῖο, Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ κτλ.), καὶ οἱ ὁποῖες ἐξέρχονται κάθε χρόνον κατὰ στρατιᾶς ἀπὸ αὐτὲς τὶς Ἀνώτερες Σχολές, αὐτὲς τί θὰ γίνουν;

Ἡ Τράπεζα Ἑλλάδος σ' αὐτὸν τὸν διαγωνισμό, ὅπως καὶ σὲ προηγούμενους, καθὼς καὶ οἱ ἄλλες Τράπεζες καὶ πολλοὶ Ὁργανισμοί, τοὺς κλείνουν ἐρμητικὰ τὶς πόρτες καὶ προκηρύσσουν διαγωνισμοὺς γιὰ «**ἄρρενες ὑπαλλήλους**». Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀνιση μεταχείριση; ἡ ὁποία ἀντιβαίνει στὴ διάταξη τοῦ Συντάγματος περὶ ἰσότητος τῶν Πολιτῶν, στὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, στὴν Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τοῦ Πολίτου, ποὺ σὲ ὅλα ἡ Ἑλλὰς ἔχει προσχωρήσει, καὶ ὅλα ἀναγνωρίζουν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἰσότητα τῶν δύο φύλων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐργασίας;

Μὲ ποῖο ἠθικὸ καὶ νομικὸ ἔρεισμα οἱ Τράπεζες ἀποκλείουν τὶς γυναῖκες; Οὐδέποτε ὑπεστηρίξαμε τὴν προνομιακὴ μεταχείριση, τῶν Γυναικῶν Ὑπαλλήλων. Ἐχομε πάντοτε ταχθῇ ἐναντίον κάθε προνομίου, ὑπὸ ὁποιαδήποτε μορφῇ, παροχῇ ἀδειῶν πέραν τῶν κανονικῶν (πλὴν τῆς διεθνῶς καθορισμένης ἀδείας τοκετοῦ καὶ μητρότητας), παροχῆς συντάξεως ἐνωρίτερον τῶν ἀνδρῶν, μὴ μετάβαση σὲ ἐπαρχίες κτλ. Ἐπίσης ἔχομε πάντοτε ὑποστηρίξει ὅτι ὁποιαδήποτε γυναίκα Ὑπάλληλος δὲν εἶναι ἀποδοτικὴ, ἡ Τράπεζα ἢ ὁ Ὁργανισμὸς εἰς τὸν ὁποῖον ὑπηρετεῖ, πρέπει νὰ τὴν ἀπολύει ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὸν ἀκατάλληλο ἄνδρα ὑπάλληλο. Αὐτὸν ὅμως, τὸν ἐκ τῶν προτέρων ἀποκλεισμὸ τῶν Γυναικῶν, τὸν θεωροῦμεν ἄδικον, ἀπάνθρωπον καὶ τὸν χαρακτηρίζομεν ὡς **διωγμὸ κατὰ τῆς ἐργασίας τῆς Γυναίκας.**

Ἀθῆναι, 3 Ἀπριλίου 1966
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΗΝΙΑΤΗ